

Патријарх Порфирије: Рука Светог Саве нас позива да сви свима опростимо!

Прослава Вазнесења Господњег, славе Града Београда, крунисана је традиционалном Спасовданском литијом у којој су хиљаде житеља престонице заједно са Светејшим Патријархом српским г. Порфиријем са молитвом на уснама пратили кивот са руком Светог Саве, првог Архиепископа српског.

По свештеној традицији и добром обичају, праћена звуком звона Вазнесењског храма, са Патријархом и архијерејима на челу, литија је кренула из улице Кнеза Милоша. Његова Светост Патријарх српски г. Порфирије је ишао испод неба, кога су носили припадници Гарде Војске Србије. На челу литије Часни крст је поносно носио чувени београдски алас и херој г. Ренато Грбић, а за њим су се у беспрекорном реду и једнодушном поретку кретали свештеници и монаси, припадници Гарде Војске Србије и Жандармерије, Полицијски оркестар, црквени хорони и певачка друштва, ученици Богословије Светог Саве и студенти Православног богословског факултета, запослени у градским установима и службама, вероучитељи са ђацима основних и средњих школа и њиховим родитељима, највиши представници државе и града и хиљаде богољубивих душа радосних због

великог благослова највећег и најлепшег изданка српског рода – Светитеља Саве.

На благослов учесницима литије и свим житељима престонице у крсном ходу је ношен и жезал Светог Саве који се чува у Историјском музеју у Београду.

Пошто је прошла улицом Краља Милана, преко Славије до Булеvara ослобођења, литију су дочекала звона заветног храма Светог Саве. Хиљаде Београђана који су испунили цркву и Светосавски плато благословио је Његова Светост Патријарх г. Порфирије, који је служио молебан Светом Сави, првом Архиепископу српском, уз молитвено учешће високопреосвећене и преосвећене господе архијереја: милешевског Атанасија, крушевачког Давида, ваљевског Исихија, париског и западноевропског Јустина, умировљеног канадског Георгија, хвостанског Алексеја, новобрдског Илариона, липљанског Доситеја, топличког Петра и моравичког Тихона.

Уследила је очинска беседа Светејшег Патријарха г. Порфирија, који је поручио:

- Јуче смо, браћо и сестре, дочекали свету десницу његову, чудом Божјим сачувану од врачарске ломаче, у његовом и нашем престоном Београду. А данас смо, као живи благослов и продужетак његове службе у Христу, носили у литији руку Светитељеву. И то коју руку? Ону која је кроз све векове душу нашег народа обликовала и уобличила Јеванђељем Христовим и православном вером у Духу Светом; руку која нас је водила у слави; чувала од зла и спасавала у вишестолетном ропству; дизала из голготских губилишта у 20. веку. Управо та света и часна рука Светог Саве, наша рука, јемчи да је Светитељ Сава и физички одувек, а Господ хоће и заувек, међу нама. Она нас недоступно приводи себи самима; суочава са личним недостацима; усмерава и приводи једне другима; кад је нужно, с љубављу укорева; спаја нам, као некад Стефану и Вукану, често развојене братске руке; милује, грли и теши; показује једини пут и метод спасења од животног бесмисла и од очараности примамљивостима овог пролазног света, упућујући нас, као некад Претеча Јован Крститељ јудески народ покајању.

Браћо и сестре, то нам је потребно, јер то су речи којима и Господ почиње своје Јеванђеље: Покајте се, јер се приближи Царство небеско! (Мт 4, 17) Покајмо се, јер се приближи Царство небеско! Покајмо се, јер на то нас позива рука Светог Саве! А има ли кога да може за себе рећи: Ја нисам тај који треба да упути Господу речи: Опрости, Господе? Има ли икога који нема некога, коме треба да каже: Опрости? И сви свима да опростимо – рука Светог Саве,

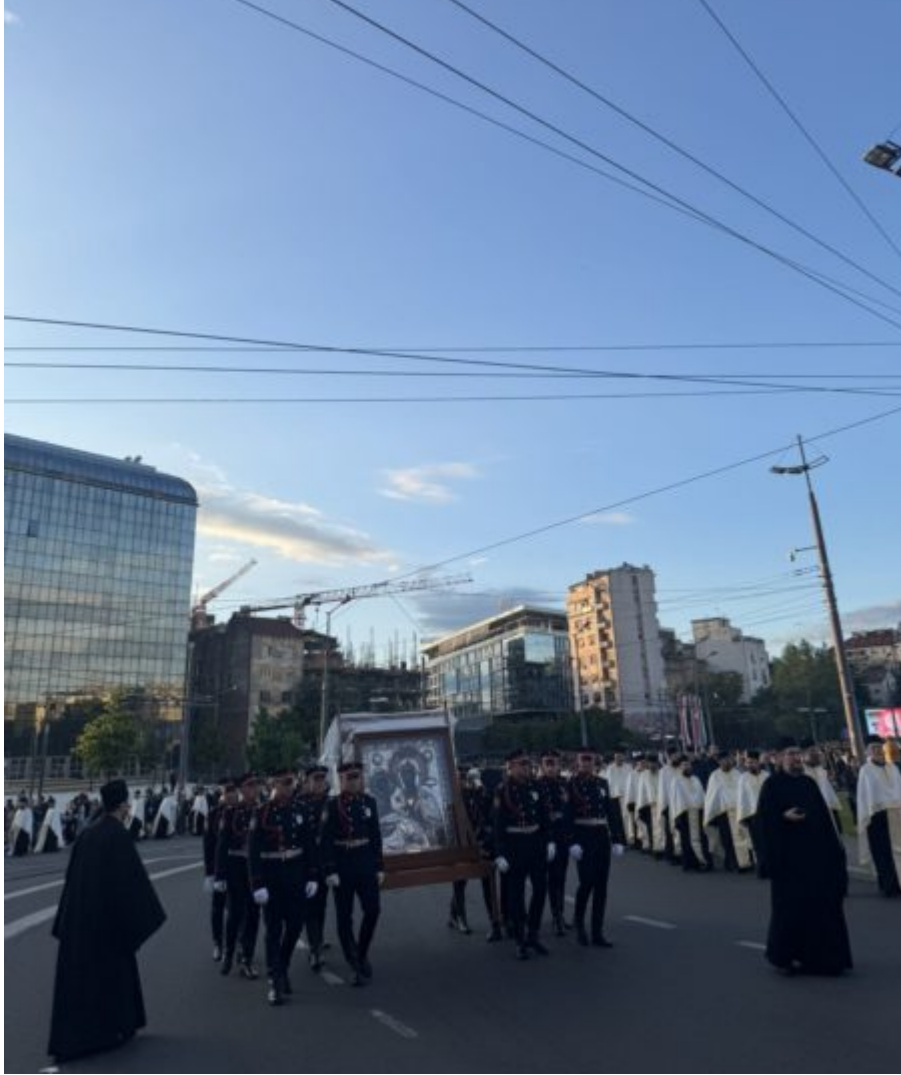

spc.rs